

Salih Alić

Pred ponoc

*Modra ptica neba na grančicu stala.
Crna tama nju je oglila rukom.
Čudnovata glazba navrh vrtu pala
u smaragdnu travu, s mjesecčevim zvukom.*

*Krijesnice u vrtu slave ljeto vedro.
Slušaju u lišću noćnu glazbu, tihu.
Gledaju na mjesec kroz grančice njedro,
sjajeći se zlatne, ko moj srom u stihu.*

*S neba vedra glazba, ko s viole bruji.
Prodire - duboko . u bit moje duše.
Vjetar, brz ko potok, pokraj mene struji
i zuji ko kiša iz dna noćne tmuše...*

*Tu me netko glasno - ne znam tko je - zove
i mjesec snen se stiša - i ja čuh kroz snove,
da netko od zvijezda violinu gradi....*